ดุษฎีนิพนธ์การประพันธ์เพลง: เมนทัล ดิสทอร์ชัน สำหรับวงวินด์ซิมโฟนี*

Doctoral Music Composition : “Mental Distortion For Wind Symphony”

Received: *April 30, 2019*
Revised: *November 11, 2019*
Accepted: *November 18, 2019*

นิธิ จันทร์ชมเชย (Nithi Junchomchaey)**
ณรงค์ฤทธิ์ ธรรมบุตร (Narongrit Dhamabutra)***

บทคัดย่อ

บทประพันธ์เพลงดุษฎีนิพนธ์ เมนทัล ดิสทอร์ชัน (Mental Distortion) เป็นบทประพันธ์สำหรับวงวินด์ ซิมโฟนี มีจุดประสงค์เพื่อนำเสนอลักษณะของโรคทางจิตเวชที่มีสาเหตุมาจากความเครียด ทั้งการแสดงออกด้านอารมณ์และกายภาพ อันมีเอกลักษณะเฉพาะของแต่ละโรค โดยผู้วิจัยได้เลือกโรคทางจิตเวชที่มีการพบมากในปัจจุบัน ได้แก่ โรคซึมเศร้า โรคย้ำคิดย้ำทำ โรคแพนิค และโรคไบโพลาร์

ในการสร้างสรรค์บทประพันธ์นี้ ผู้วิจัยได้ทำการตีความอาการของแต่ละโรคด้วยการใช้วัตถุดิบ และเทคนิคการประพันธ์เพลงร่วมสมัย ผ่านการสร้างสรรค์ของผู้วิจัยเอง เพื่อแสดงออกถึงอาการของแต่ละโรคที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ โดยบทประพันธ์นี้แบ่งออกเป็น 5 กระบวนได้แก่ จิตที่ถูกบิดเบือน ซึมเศร้า กดดัน ตระหนก และแปรปรวน

จากการสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงเมนทัล ดิสทอร์ชัน สำหรับวงวินด์ซิมโฟนี ผู้วิจัยได้บทประพันธ์ดนตรีตะวันตกร่วมสมัยในลักษณะดนตรีพรรณาที่มีการแสดงออกถึงเอกลักษณ์เฉพาะของโรคทางจิตเวชที่มีสาเหตุจากความเครียด

คำสำคัญ : บทประพันธ์เพลง โรคทางจิตเวช ดนตรีพรรณา

---

* บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

This paper is part of the doctoral dissertation to be summited to The Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University.

** นักศึกษาระดับปริญญาเอก คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Doctoral student, Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University. ,nithishij@gmail.com, 0878244601

*** ศาสตราจารย์ ดร.ประจำภาควิชาดุริยางคศิลป์ (ดุริยางคศิลป์ตะวันตก) คณะศิลปกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Professor Dr., Narongrit Dhamabutra, Department of Music (Western Music), The Faculty of Fine and Applied Arts, Chulalongkorn University.

Abstract

The doctoral composition "Mental Distortion" is a composition for wind symphony that intends to present the characteristics of mental disorders which caused by stress. The piece focuses on uniques of mental disorder's expression both physical and emotional that could be found regularly in modern times which are Major Depressive Disorder, Obsessive Compulsive Disorder, Panic and Bipolar Disorder.

To compose this piece, the researcher interpreted each mental disorder symptom by using materials and contemporary compositional techniques in order to express specifically. The interpretation transforms into 5 movements which are Mental distortion, Depressive, Pressuring, Panic and Indeterminate.

According to music composing process, the composition is a program music for wind symphony that represents the character of the selected mental disorders.

Keywords: Music composition, Mental disorder, Program music

บทนำ

ความเครียดเป็นความรู้สึกหรือภาวะทางอารมณ์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นเมื่อมนุษย์ได้ประสบปัญหาต่างๆ ในชีวิตประจำวันจนกระทบกระเทือนต่อจิตใจ อันเป็นเรื่องปกติที่จะเกิดขึ้นกับมนุษย์ สิ่งที่จะกระทบกระเทือนต่อจิตใจสามารถเกิดได้ทุกที่ทุกเวลา จากสาเหตุเพียงเล็กน้อยจนถึงขนาดใหญ่ และสามารถเกิดได้จากปัจจัยภายนอกและจากตัวมนุษย์เอง ความเครียดเพียงเล็กน้อยอาจส่งผลดีต่อการดำเนินชีวิต แต่หากเกิดในระดับมากอาจจะทำให้เกิดอารมณ์ความรู้สึกไปในทางลบและเกิดโรคทางจิตเวชขึ้นได้ ซึ่งโรคที่เกิดจากความเครียดและสามารถพบได้เป็นจำนวนมาก อย่างเช่นโรคนอนไม่หลับ โรคซึมเศร้า โรคไบโพลาร์ และโรคย้ำคิดย้ำทำ โดยโรคเหล่านี้เป็นการแสดงออกทางอารมณ์ (มาโนช และปราโมทย์, 2558) จากสิ่งที่ได้กล่าวมานี้และจากที่ผู้วิจัยได้รับแรงบันดาลใจจากการรับชมผลงานภาพวาดของศิลปินชื่อ ชอน คอส (Shawn Coss) ซึ่งได้วาดภาพเกี่ยวกับโรคทางจิตเวชด้วยการตีความของตัวเขาเอง และได้เผยแพร่ในแฟนเพจเฟสบุค (Facebook fanpage) ของเขา ซึ่งทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างสรรค์ที่เกี่ยวกับสิ่งที่กล่าวมาในรูปแบบการประพันธ์เพลง

เมื่อได้สืบค้นเกี่ยวกับการแสดงอารมณ์ผ่านผลงานทางด้านศิลปะ พบว่า มีแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะอย่างหนึ่งที่มีกระบวนการและกลวิธีที่จะแสดงออกถึงอารมณ์เกินจริง เร่าร้อนรุนแรง ได้แก่ ศิลปะแสดงพลังอารมณ์ (Expressionism art) มีการใช้สีและการตัดเส้นรอบนอกของรูปทรงให้ดูเด่นชัดและแข็งกร้าว (กำจร, 2558 : 185-186) จิตรกรในแนวคิดนี้ต่างคนต่างจะมีเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานอันเป็นส่วนบุคคล ไม่มีทฤษฎีหรือกฎเกณฑ์ใดๆ มากำหนด มีอิสระในการจัดวาง การใช้เส้นหรือสีได้ตามความต้องการเพื่อสื่อถึงความรู้สึกต่างๆ ซึ่งอาจให้ทั้งอารมณ์เครียด แข็งแรง สงบ เบิกบาน หรือรุนแรง ในการวาดเส้นแต่ละเส้นจะต้องเต็มไปด้วยความรวดเร็ว มั่นใจ ราวกับเป็นการวาดของคนที่มีอาการโรคประสาทอันเต็มไปด้วยความรู้สึกปวดร้าว)

นอกจากผลงานศิลปะในด้านจิตรกรรมแล้ว ยังมีผลงานการประพันธ์ดนตรีในช่วงศตวรรษที่ 20-21 ที่ได้นำอารมณ์และโรคทางจิตเวชมาเป็นแรงบันดาลใจในการประพันธ์เพลง ตัวอย่างเช่น ผลงานของ คาร์ล นีลเซน (Carl Nielsen, 1865-1931) ที่มีชื่อว่า ซิมโฟนีหมายเลข 2 ประพันธ์ขึ้นในปี ค.ศ.1901-1902 สำหรับวงออร์เคสตรา ซึ่งนีลเซนได้รับแรงบันดาลใจจากการได้ชมภาพ Four temperaments ซึ่งสร้างสรรค์จากทฤษฎีเกี่ยวกับอารมณ์ มีรากฐานมาจากทฤษฎี อารมณ์ทั้ง 4 ในสมัยโบราณ โดยนีลเซนได้ตีความแต่ละอารมณ์เหล่านั้นออกมาเป็น 4 กระบวน โดยมีลักษณะวิธีการประพันธ์ที่แตกต่างกันออกไป นอกจากบทประพันธ์ซิมโฟนีหมายเลข 2 ของนีลเซนแล้ว เกี่ยวกับ Four temperaments นี้ ยังได้เป็นแรงบันดาลให้กับ พอล ฮินเดอมิธ (Paul Hindemith, 1865-1963) ในการประพันธ์เพลง The four temperaments สำหรับเปียโนและเครื่องสาย 5 ชิ้น ประพันธ์ในรูปแบบทำนองหลักและการแปรทำนอง โดยมีทำนองหลัก 1 กระบวน และทำนองแปรจำนวน 4 กระบวนจากอารมณ์ทั้ง 4 รวมทั้งหมดเป็น 5 กระบวน แสดงให้เห็นถึงการตีความของนักประพันธ์ทั้งสองคนที่มีวิธีการตีความแตกต่างกัน เกี่ยวกับผลงานการประพันธ์ที่ได้รับแรงบันดาลใจจากโรคทางจิตเวช มีดังเช่น Ultradian bipolar disorder ของฮันเตอร์ อีเวน (Hunter Ewen) นักประพันธ์และนักออกแบบมัลติมีเดียชาวอเมริกัน ได้แต่งบทเพลงนี้ขึ้นในปี ค.ศ.2008 มีเนื้อหาเกี่ยวกับโรคไบโพลาร์ สื่อถึงอารมณ์เครียด ซึมเศร้า และคลุ้มคลั่ง และงานประพันธ์เพลง String quartet ocd ซึ่งย่อมาจาก Obsessive-compulsive disorder หรือโรคย้ำคิดย้ำทำ ประพันธ์โดย ลอเรตตา โนตาเรสชี (Loretta Notareschi, ค.ศ.1977) ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ตรงของผู้ประพันธ์เอง อันเนื่องมาจากความเครียดหลังการคลอดบุตรสาว บทเพลงนี้เน้นการใช้วัตถุดิบทางดนตรีมาใช้ซ้ำเพื่อให้เกิดความรู้สึกเน้นย้ำจนเป็นกลายความรู้สึกกดดันคล้ายกับอาการของโรคย้ำคิดย้ำทำ

สำหรับบทประพันธ์เพลงที่มีความเกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึกจากความเครียดนั้นโดยนักประพันธ์ชาวไทยยังไม่มีปรากฏในวงการอย่างเด่นชัด และจากสิ่งที่กล่าวมากับแรงบันดาลใจ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำเสนอผลงานสร้างสรรค์ในรูปแบบการประพันธ์เพลง จนได้ประพันธ์บทเพลง Orderless สำหรับวงแชมเบอร์สามชิ้นประกอบด้วย คลาริเนต วิโอลา และทรอมโบน ประพันธ์ขึ้นในปี พ.ศ.2560 และทำการแสดงในงานเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ในระดับนานาชาติ ครั้งที่ 4 จัดโดยมหาวิทยาลัยศิลปากร บทประพันธ์นี้ได้นำเอาอาการของโรคไบโพลาร์มาตีความและสร้างสรรค์ออกมาเป็นบทเพลง และสำหรับในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการที่จะต่อยอดจากชิ้นงานที่เคยทำ โดยจะเป็นการประพันธ์สำหรับวงวินด์ซิมโฟนี ด้วยการตีความอารมณ์ความรู้สึกที่มาจากโรคจิตเวชที่มีผลจากความเครียด

วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

1. เพื่อสร้างสรรค์บทประพันธ์เพลงสำหรับวงวินด์ซิมโฟนีที่แสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกที่มาจากความเครียด
2. เพื่อเผยแพร่บทประพันธ์บทใหม่ และนำองค์ความรู้ที่ได้จากบทประพันธ์มาเผยแพร่สู่สาธารณชน

ขอบเขตของการสร้างสรรค์

การประพันธ์บทเพลง เมนทัล ดิสทอร์ชัน สำหรับวงวินด์ซิมโฟนี เป็นการตีความอารมณ์ความรู้สึกที่มาจากโรคทางจิตเวชซึ่งมีผลจากความเครียด โดยผู้วิจัยได้ทำการคัดเลือกจากโรคที่เกี่ยวข้องโรคที่เกิดและสามารถพบได้เป็นจำนวนมากในปัจจุบัน ได้แก่ โรคซึมเศร้า โรคย้ำคิดย้ำทำ โรคไบโพลาร์ และโรคแพนิค โดยแบ่งออกเป็น 5 กระบวน (Movement) ได้แก่

1) จิตที่ถูกบิดเบือน (Mental distortion)

2) ซึมเศร้า (Depressive)

3) กดดัน (Pressuring)

4) ตระหนก (Panic)

5) แปรปรวน (Indeterminate)

สำหรับการประสมวงวินด์ซิมโฟนี มีจำนวนโดยประมาณ 46 คน แบ่งเป็นเครื่องลมไม้ 20 คน เครื่องลมทองเหลือง 18 คน เครื่องสาย 4 คน และเครื่องประกอบจังหวะ 4 คน

การดำเนินการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์บทประพันธ์ ผู้วิจัยเริ่มต้นด้วยการศึกษาลักษณะอาการทางอารมณ์หรือพฤติกรรมของโรคนั้นๆ จากวรรณกรรมทางการแพทย์ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของโรคนั้นๆ ทั้งด้านอารมณ์และพฤติกรรมที่เด่นชัด และสามารถที่จะนำมาเป็นข้อมูลสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานด้วยการตีความผ่านเทคนิคการประพันธ์เพลง

การตีความอารมณ์ความรู้สึกและพฤติกรรมเหล่านี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากวรรณกรรมดนตรีที่เกี่ยวข้องกับการใช้อารมณ์ความรู้สึกหรือเกี่ยวข้องกับโรคทางจิตเวช และเทคนิคการประพันธ์ที่เกี่ยวข้องจากนักประพันธ์ ทำให้ได้เห็นวิธีการสร้างสรรค์ด้วยเทคนิคการประพันธ์ต่างๆ ของนักประพันธ์ ซึ่งสามารถแสดงออกถึงอารมณ์ความรู้สึกหรือพฤติกรรมจากโรคทางจิตเวชได้อย่างชัดเจน

จากการศึกษาวรรณกรรมดนตรีที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปแนวคิดในการประพันธ์ได้ดังนี้

1) แนวคิดในการเรียบเรียงประสานเสียงด้วยระยะขั้นคู่ชนิดต่างๆ

การใช้ขั้นคู่เสียง (Interval) ในการประพันธ์เพลง ถือว่าเป็นเรื่องปกติในการสร้างสรรค์ แต่การสร้างเสียงประสานด้วยขั้นคู่ระยะต่างๆ จะให้สุ้มเสียงที่ส่งผลต่ออารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป จากการศึกษาบทประพันธ์ String quartet OCD ของลอเรตตา โนตาเรสชี จะเห็นได้ว่า มีการใช้ระยะขั้นคู่ต่างๆ เพื่อสร้างสรรค์อารมณ์ความรู้สึกของบทเพลง

1.1) การประสานเสียงขั้นคู่สามหรือขั้นคู่หก สำหรับการประพันธ์ดนตรีระบบอิงกุญแจเสียง (Tonality) จะเน้นการใช้เสียงประสานแบบคู่สามเป็นหลัก สามารถระบุโทนิค (Tonic) ของกุญแจเสียงได้อย่างชัดเจน แต่อาจจะมีการเกิดหรือการประสมขั้นคู่เสียงอื่นบ้างเพื่อสร้างสีสันให้กับเสียงประสาน สุ้มเสียงจากเสียงประสานคู่สามจะมีความเป็นธรรมชาติ กลมกลืน มีความชัดเจน

1.2) การประสานเสียงขั้นคู่สี่หรือขั้นคู่ห้า การใช้เสียงประสานแบบขั้นคู่สี่หรือขั้นคู่ห้า เป็นการสร้างเสียงประสานที่มีความคลุมความไม่ชัดเจน เนื่องจากไม่สามารถได้ยินโทนิคของกุญแจเสียงได้อย่างชัดเจน โดยบทประพันธ์ La mer ของโคลด เดบุสซี มีการใช้เสียงประสานแบบคู่สี่หรือคู่ห้านี้อย่างเด่นชัด สุ้มเสียงจากเสียงประสานคู่สี่หรือคู่ห้านี้จะให้อารมณ์ความรู้สึกที่ล่องลอย เนื่องจากขาดความชัดเจนของโทนิค

เสียงประสานแบบขั้นคู่สี่หรือขั้นคู่ห้าที่มีระยะห่างเป็นขั้นคู่เสียงทรัยโทน จะให้สุ้มเสียงที่มีความกระด้างกว่าระยะขั้นคู่สี่หรือห้าเพอร์เฟค (Perfect forth or perfect fifth) ให้ความรู้สึกกดดัน หม่นหมอง

1.3) การประสานเสียงขั้นคู่สองหรือขั้นคู่เจ็ด การใช้เสียงประสานแบบขั้นคู่สองหรือขั้นคู่เจ็ด (Secondal Harmony) เป็นการสร้างเสียงประสานที่มีความกระด้างมากที่สุด เนื่องจากความใกล้กันของระยะขั้นคู่เสียง คลื่นเสียงของทั้งสองเสียงแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ทำให้เกิดความไม่สมดุลของคลื่นเสียงจนเกิดความกระด้าง เกิดสุ้มเสียงที่ส่งผลต่ออารมณ์ให้รู้สึกเครียด กดดัน อึดอัด

กลุ่มเสียงกัด (Tone Cluster) คือคอร์ดขั้นคู่สองเรียงซ้อนหลายๆ ขั้นจนกลายเป็นกลุ่มของขั้นระดับเสียงที่แน่นมาก ซึ่งในบทประพันธ์ Ultradian Bipolar Disorder ของฮันเตอร์ อีเวน ใช้เพื่อสร้างสุ้มเสียงที่มีความกระด้างและหนาแน่น

2) การใช้สีสันเสียง (Tone color) ของเครื่องดนตรีเพื่อสื่อสารอารมณ์

ในทุกบทประพันธ์ในการแสดงออกถึงสิ่งที่ต้องการสื่อสาร สีสันเสียงของเครื่องดนตรีมีความสำคัญไม่ต่างไปจากด้านเสียงประสาน เนื่องจากโทนเสียงของแต่ละเครื่องดนตรีมีความแตกต่างกัน แสดงอารมณ์ความรู้สึกแตกต่างกัน ช่วงเสียงของแต่ละเครื่องดนตรียังส่งผลต่อการแสดงอารมณ์ความรู้สึก ดังในบทประพันธ์ Symphony no.2 ประพันธ์โดยนีลเซน ในกระบวนที่ 3 สื่อถึงความเศร้าโศก ใช้ช่วงเสียงต่ำของเครื่องดนตรีเพื่อแสดงออกถึงอารมณ์หม่นเศร้า กดดัน เช่นเดียวกับการใช้ระดับเสียงต่างๆ หรือความเข้มเสียง (Dynamic) มีผลต่อการแสดงอารมณ์ของบทประพันธ์ด้วย ดังในบทประพันธ์ Symphony no.2 โดย Nielsen ใช้ความเข้มเสียงดังและเบาสลับกันในกระบวนที่ 1 การแสดงถึงอารมณ์ฉุนเฉียว โกรธง่าย อย่างฉับพลัน

3) แนวคิดในการเปลี่ยนเนื้อดนตรีอย่างฉับพลัน

เนื้อดนตรี (Musical texture) คือความสัมพันธ์ระหว่างแนวเสียงต่างๆ แสดงถึงความหนาแน่น เช่น เนื้อดนตรีหนา เนื้อดนตรีบาง แต่ในความหมายของดนตรีในศตวรรษที่ 20 นั้น จะไม่ใช่เพียงความสัมพันธ์ระหว่างแนวเสียงเท่านั้น ยังหมายรวมถึงองค์ประกอบทุกส่วนของบทเพลงซึ่งสามารถได้ยิน ทั้งระดับเสียง ลักษณะของจังหวะ การเรียบเรียงสำหรับเครื่องดนตรี และสีสันเสียงอีกด้วย

แนวคิดในการเปลี่ยนเนื้อดนตรีอย่างฉับพลันนี้ ปรากฏอยู่ในบทประพันธ์ Ultradian Bipolar Disorder ของฮันเตอร์ อีเวน และ The Rite of Spring ของอิกอร์ สตราวินสกี ซึ่งสตราวินสกีนิยมใช้เป็นอย่างมาก มีปรากฏในงานประพันธ์ของเขา การเปลี่ยนเนื้อดนตรีอย่างฉับพลันเป็นวิธีการประพันธ์ที่ทำให้อารมณ์บทเพลงเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ทำให้ผู้ฟังเกิดความประหลาดใจในขณะฟัง ไม่สามารถคาดเดาบทเพลงที่กำลังจะเกิดขึ้นได้

Veridian E-Journal, Silpakorn University
ISSN 1906 - 3431

4) แนวความคิดสร้างความไม่ชัดเจนในด้านเสียงประสาน

แนวคิดในด้านการสร้างความไม่ชัดเจนในด้านเสียงประสาน มีหลากหลายเทคนิคในการสร้าง ดังเช่น การใช้เทคนิคโพลีโทนาลิตี และโพลีคอร์ด ดังในกระบวนที่ 1 ของบทประพันธ์ String quartet ocd และ The rite of spring การใช้บันไดเสียงที่นอกเหนือไปจากบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ ทำให้สร้างความไม่ชัดเจนในเสียงประสานตามขนบ เช่น การใช้โมด บันไดเสียงโครมาติก บันไดเสียงโฮลโทน ดังในบทประพันธ์ La mer ของเดบุสซี

5) แนวความคิดสร้างความไม่ชัดเจนในด้านจังหวะ

แนวคิดในด้านการสร้างความไม่ชัดเจนในด้านจังหวะ มีหลากหลายเทคนิคในการสร้าง ดังเช่นการเหลื่อมจังหวะในแต่ละแนวประสาน ดังในกระบวนที่ 1 ของบทประพันธ์ String quartet ocd เพื่อทำให้เกิดความไม่ชัดเจนในด้านจังหวะ อีกทั้งยังทำให้เกิดความซับซ้อนในด้านเสียงประสานด้วย การใช้เทคนิคหลากจังหวะ เป็นการสร้างความซับซ้อนให้กับจังหวะของบทประพันธ์ ดังในบทประพันธ์ The rite of spring ของสตราวินสกี และ Ultradian bipolar disorder ของฮันเตอร์ อีเวน ดังในบทประพันธ์ The rite of spring จะใช้เทคนิคหลากจังหวะผ่านการออสตินาโต

6) แนวคิดในการใช้เทคนิคพิเศษของเครื่องดนตรีในการบรรเลง

ในบทประพันธ์ Ultradian bipolar disorder Ewen ใช้เทคนิคพิเศษในการประพันธ์ อย่างเช่น ทรอมโบนบรรเลงในลักษณะสไดล์ การเคาะที่ตัวเปียโนให้มีลักษณะคล้ายกับเครื่องกระทบ และกลุ่มเครื่องสายบรรเลงฮาร์โมนิก เป็นต้น ในบทประพันธ์

7) แนวคิดในการใช้ออสตินาโตในการสร้างเนื้อดนตรี

การใช้ออสตินาโตในบทเพลงทั่วไป จะถูกใช้ในลักษณะเป็นพื้นให้กับตัวบทเพลง อย่างเช่นการดำเนินแนวเบส หรือการบรรเลงประกอบ (Accompaniment) ในลักษณะอาร์เปจิโอ แต่ในบทประพันธ์ The rite of spring ของสตราวินสกี และ Music of spheres ของฟิลลิป สปาร์ค ใช้โดยการนำเอาออสตินาโตมาเรียงซ้อนกันหลายแนวในเวลาเดียวกัน สร้างเนื้อดนตรีในลักษณะซ้อนชั้นทำนอง สร้างความซับซ้อนให้กับทั้งเสียงประสานและจังหวะ

ในการดำเนินการสร้างสรรค์บทประพันธ์นี้ ได้รับคำแนะนำเพื่อปรับปรุงแก้ไขจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตลอดการสร้างสรรค์ อีกทั้งก่อนการเผยแพร่ผลงานในรูปแบบการแสดงดนตรี จะได้รับการประเมินผลงานจากคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ และรับคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทำการฝึกซ้อมและทำการแสดงต่อไป

ผลการศึกษา

การสร้างสรรค์บทประพันธ์เมนทัล ดิสทอร์ชันสำหรับวงวินด์ ซิมโฟนีนี้ ผ่านการตีความด้วยจินตนาการจากข้อมูลการศึกษาวรรณกรรมเกี่ยวกับโรคทางจิตเวช และวรรณกรรมดนตรีที่เกี่ยวข้องจนสามารถสรุปแนวความคิดและรูปแบบในการสร้างสรรค์ประพันธ์ ซึ่งกำหนดออกมาเป็น 5 กระบวน (Movement) ได้แก่ จิตที่ถูกบิดเบือน (Mental distortion) ซึมเศร้า (Depressive) กดดัน (Pressuring) ตระหนก (Panic) แปรปรวน (Indeterminate) โดยแต่ละกระบวนมีเนื้อหาดังต่อไปนี้

กระบวนที่ 1 จิตที่ถูกบิดเบือน (Mental distortion) นำเสนอเกี่ยวกับจิตใจของมนุษย์ที่ได้รับสิ่งที่กระทบกระเทือนจิตใจจากรอบด้านตลอดเวลา ทำให้จิตใจเกิดความเศร้าหมองและหากอยู่กับสิ่งนั้นอย่างตลอดเวลาก็จะทำให้เกิดความผิดปกติของจิตใจจนเกิดเป็นความเครียดถาวรหรือโรคทางจิตได้ การประพันธ์จะใช้เทคนิคของดนตรีอิมเพรสชันนิสต์ ซึ่งเน้นการสร้างความไม่ชัดเจนเป็นหลักอย่างเช่น การประสานเสียงคู่สี่หรือคู่ห้า การพัฒนาทำนอง การเปลี่ยนความสัมพันธ์ระหว่างทำนองกับเสียงประสาน มีสังคีตลักษณ์เป็นโซนาตา (Sonata form)

กระบวนที่สอง ซึมเศร้า (Depressive) นำเสนอเกี่ยวอารมณ์ซึมเศร้า ซึ่งตีความจากอารมณ์ของโรคซึมเศร้า (Major Depressive Disorder) มีอาการวิตกกังวล หดหู่ เศร้าโศก ใน การสร้างอารมณ์ความรู้สึกนี้จะเน้นการใช้ค่าโน้ตที่มีความยาวหรือโน้ตค้าง ใช้ขั้นคู่ที่มีความกระด้างหรือกลุ่มเสียงกัด จนเกิดความตึงเครียด ใช้ความดังเบา (Dynamic) ที่มีความแตกต่างอย่างฉับพลัน เพื่อแสดงถึงอารมณ์เพ้อคลั่ง ฟูมฟาย การประพันธ์จะใช้สังคีตลักษณ์การแปรแบบต่อเนื่อง (Continuous variations form)

กระบวนที่สาม กดดัน (Pressuring) นำเสนอเกี่ยวความรู้สึกกดดัน ซึ่งตีความจากอาการของโรคย้ำคิดย้ำทำ (Obsessive-Compulsive Disorder) มีอาการวิตกกังวล กดดัน จากการมีความคิดซ้ำๆ ย้ำสิ่งเดิมๆ ตอบสนองด้วยการทำพฤติกรรมซ้ำๆ เพื่อลดความกดดันและวิตกกังวล ในการตีความสู่การประพันธ์จะใช้การออสตินาโต (Ostinato) โดยนำวัตถุดิบมาใช้ซ้ำไปมาเพื่อสร้างความกดดันให้กับบทเพลง และเพื่อให้มีความรู้สึกถึงการย้ำหรือวนซ้ำจะใช้สังคีตลักษณ์การแปรแบบต่อเนื่อง ในการประพันธ์

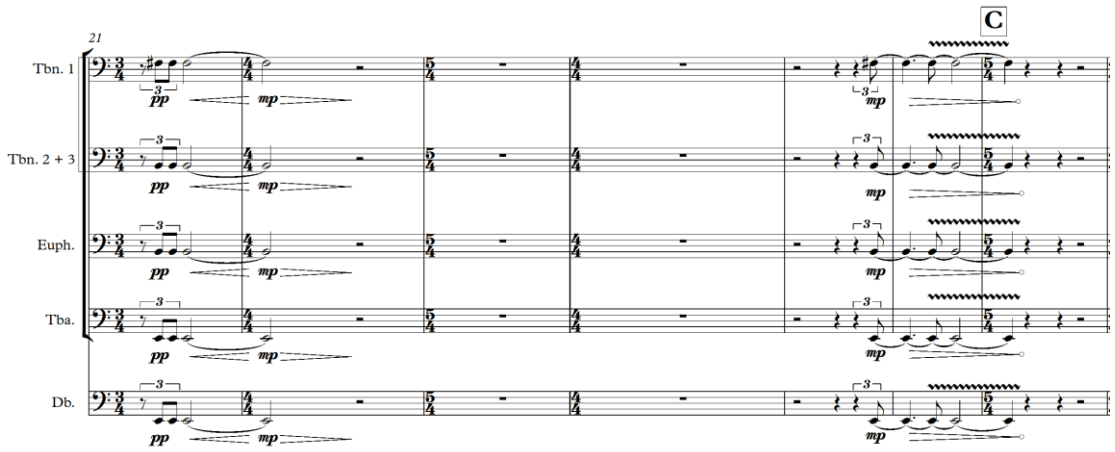
กระบวนที่สี่ ตระหนก (Panic) นำเสนอเกี่ยวอารมณ์ตื่นตระหนก ซึ่งตีความจากอารมณ์ของโรคแพนิค (Panic Disorder) มีอาการรู้สึกใจสั่นหัวใจเต้นแรง อึดอัด แน่นหน้าอก หายใจไม่ทัน หรือหายไม่เต็มอิ่มขาสั่น มือสั่น มือเย็น ในการตีความสู่การประพันธ์จะใช้สังคีตลักษณ์แบบสองตอน แต่ภายในแต่ละตอนนั้นจะใช้การเปลี่ยนเนื้อดนตรีอย่างฉับพลัน อย่างเช่นความหนาของเนื้อดนตรี หรืออัตราจังหวะช้าและเร็วสลับกัน

กระบวนที่ห้า แปรปรวน (Indeterminate) สื่อถึงอาการของโรคไบโพลาร์ในช่วงแมเนีย ซึ่งเป็นอาการที่เกิดจากปฏิกิริยาปกป้องตัวเองจากการมีความวิตกกังวล หดหู่ เศร้าโศกจากช่วงซึมเศร้า ทำให้มีลักษณะอาการคือ มีอารมณ์ดีผิดปกติ มีการพูดคุยมากเป็นพิเศษเนื่องจากเกิดความคิดอย่างมากมาย แต่หากถูกขัดใจจะเกิดอาการโมโหร้าย โวยวาย คลุ้มคลั่ง ในการสร้างสรรค์อารมณ์ดีผิดปกติจะเน้นการใช้ค่าโน้ตที่มีความสั้นและใช้จังหวะที่มีความรวดเร็ว ใช้วัตถุดิบทางดนตรีที่หลากหลาย ส่วนอารมณ์โมโหร้ายจะเน้นการใช้โน้ตในช่วงเสียงต่ำและมีความดัง ส่วนการสลับไปมาของสองอารมณ์นี้จะใช้เทคนิคการเปลี่ยนเนื้อดนตรีอย่างฉับพลัน เพื่อความ

เหมาะสมต่อการสร้างสรรค์วัตถุดิบที่ต้องใช้อย่างหลากหลาย จึงใช้สังคีตลักษณ์อิสระ คือมีการสร้างท่อนเพลงอย่างต่อเนื่อง
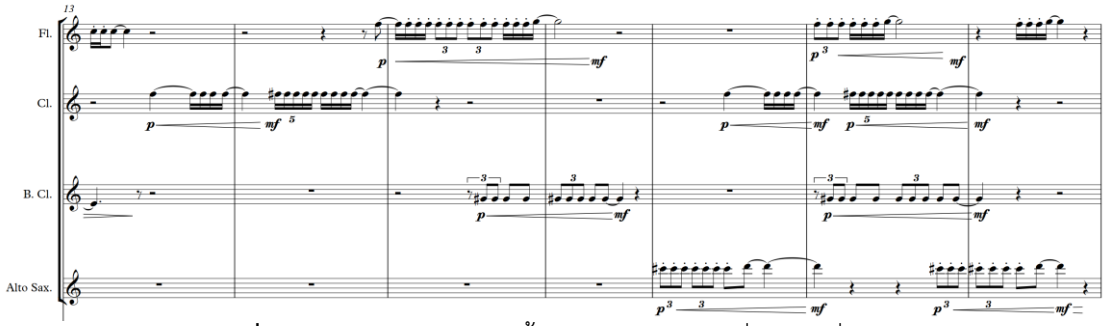
ในการสร้างสรรค์บทประพันธ์ เมนทัล ดิสทอร์ชัน สำหรับวงวินด์ซิมโฟนี ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดที่ได้จากการศึกษาวรรณกรรมดนตรีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งได้ผลการศึกษาดังต่อไปนี้

1) แนวคิดในการเรียบเรียงประสานเสียงด้วยระยะขั้นคู่ชนิดต่างๆ

ภาพที่ 1 การใช้เสียงประสานขั้นคู่ห้า ในกระบวนที่ 1 ห้องที่ 21-27

จากภาพที่ 1 แสดงการใช้เสียงประสานในกระบวนแรก ห้องที่ 21-27 ได้ใช้การจัดระบบเสียงด้วยการประสานเสียงขั้นคู่สี่หรือขั้นคู่ห้า เพื่อให้เกิดความไม่ชัดเจนของระบบเสียงปกติซึ่งเน้นการสร้างเสียงประสานจากขั้นคู่สาม เป็นการบรรเลงจากเครื่องดนตรีเสียงต่ำ ได้แก่ ทรอมโบน ยูโฟเนียม ทูบา และดับเบิลเบส โดยใช้โน้ตในลักษณะขั้นคู่ห้า ได้แก่ E B F#
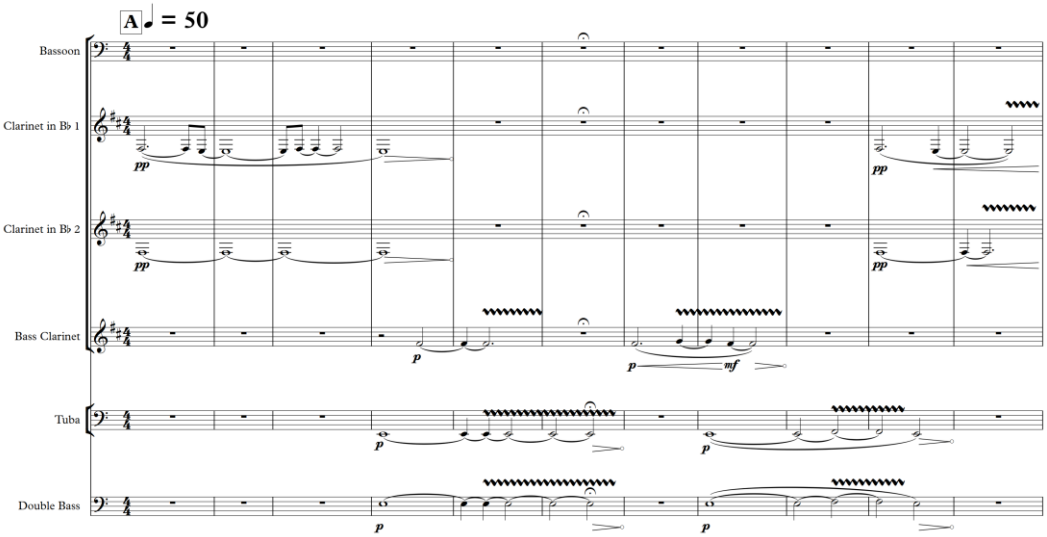

ภาพที่ 2 การใช้เสียงประสานขั้นคู่สอง ในกระบวนที่ 3 ห้องที่ 13-19

จากภาพที่ 2 แสดงการใช้เสียงประสานขั้นคู่สองในกระบวนที่ 3 ห้องที่ 13-19 ด้วยการบรรเลงโน้ตย้ำอย่างต่อเนื่อง สังเกตการประสานขั้นคู่เสียงของแต่ละเครื่องดนตรี ดังการบรรเลงโน้ตย้ำ E ของคลาริเนตในห้องที่ 14 ประสานขั้นคู่สองกับการบรรเลงโน้ตย้ำ F ของฟลูต จากนั้นโน้ตย้ำ F ของฟลูตประสานขั้นคู่สองกับโน้ตย้ำ F# ของเบสคลาริเนต หากมองเป็นลำดับของการบรรเลงจะคล้ายกับบันไดเสียงโครมาติกและในห้องที่ 17 มีการ

ดำเนินทำนองประสานคล้ายกับห้องที่ 14-16 แต่จะเลื่อนระยะการบรรเลงของแต่ละเครื่องดนตรีให้มาใกล้กันมากขึ้น ทำให้เกิดลักษณะคล้ายกับกลุ่มเสียงกัด ได้แก่โน้ต E F F# และ G

2) การใช้สีสันเสียง (Tone color) ของเครื่องดนตรีเพื่อสื่อสารอารมณ์

ในท่อนเริ่มของกระบวนที่ 2 จะเน้นการใช้เครื่องดนตรีโทนเสียงต่ำบรรเลงโน้ตค้างในการนำเสนอเพื่อสร้างความหม่น ซึมเศร้า อีกทั้งใช้เทคนิคสั่นเสียงเพื่อสร้างเสียงสั่นเครือ
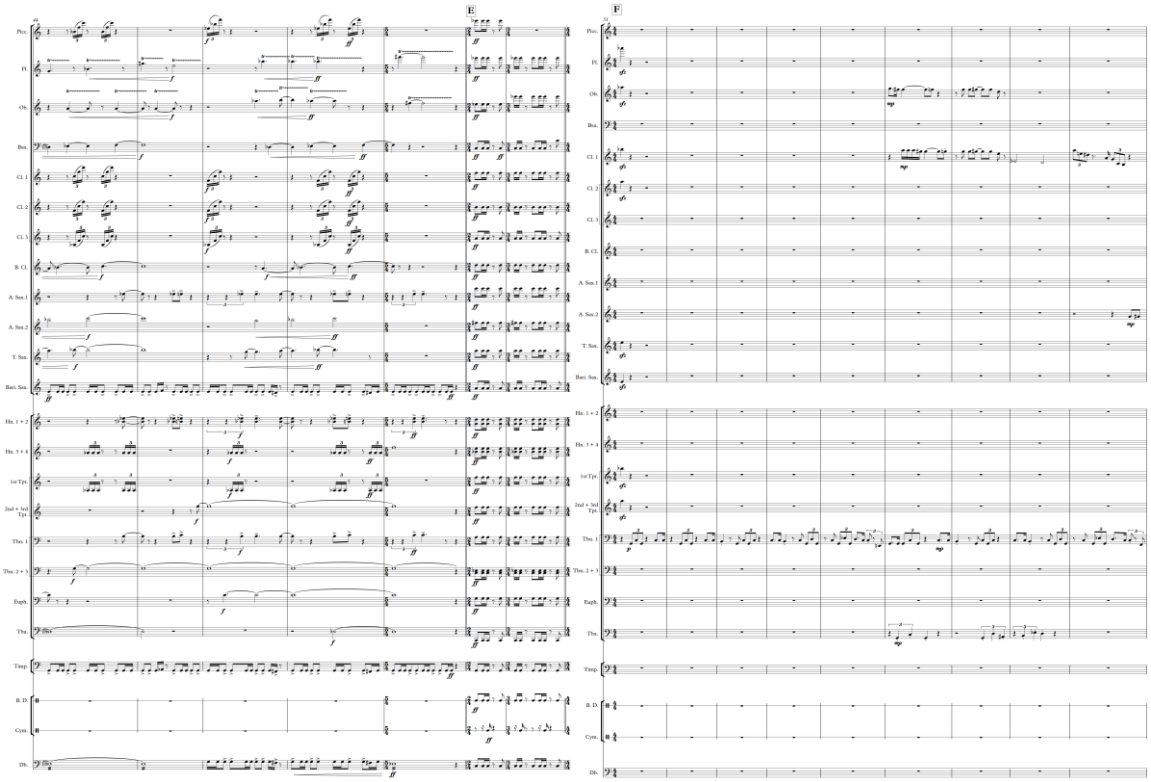

ภาพที่ 3 การใช้สีสันเสียง ในกระบวนที่ 2 ห้องที่ 1-11

จากภาพที่ 3 แสดงการบรรเลงของเครื่องดนตรีโทนเสียงต่ำ ได้แก่ คลาริเนต เบสคลาริเนต ทูบา และดับเบิลเบส จะสังเกตได้ว่าในตอนเริ่มต้นแต่ละเครื่องดนตรีจะบรรเลงต่างเวลากัน จากนั้นจะค่อยๆ บรรเลงในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน เกิดการเรียงซ้อนของแนวประสานที่มีความไม่กลมกลืน ให้สุ้มเสียงที่มีความหม่นเศร้า

3) แนวคิดในการเปลี่ยนเนื้อดนตรีอย่างฉับพลัน

ในกระบวนที่ 5 มีการใช้แนวคิดการเปลี่ยนเนื้อดนตรีอย่างฉับพลัน เพื่อตีความการแปรปรวนระหว่างอารมณ์ดีและอารมณ์โกรธ
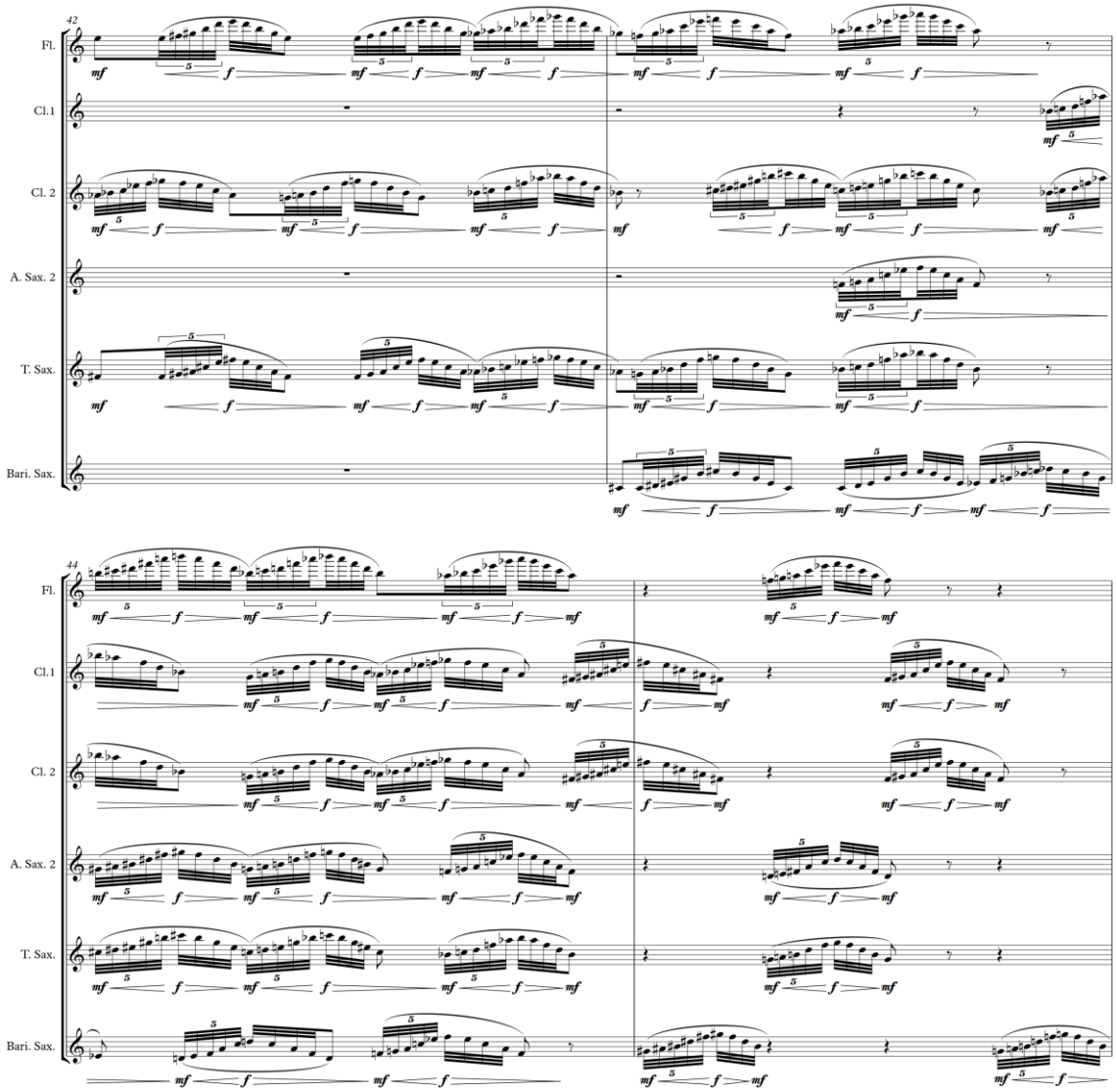

ภาพที่ 4 การเปลี่ยนเนื้อดนตรีอย่างฉับพลัน ในกระบวนที่ 5 ห้องที่ 44-59

จากภาพที่ 4 แสดงการใช้เทคนิคเปลี่ยนเนื้อดนตรีอย่างฉับพลัน ในกระบวนที่ 5 ห้องที่ 44-59 จะสังเกตได้ว่าตั้งแต่ห้องที่ 44-50 มีเนื้อดนตรีที่มีความซับซ้อนทั้งเสียงประสานที่มีการบรรเลงเหลื่อมเวลาจนสร้างการทับซ้อนของเสียงประสาน สร้างเสียงประสานจากทั้งขั้นคู่สอง ขั้นคู่สี่ และขั้นคู่ห้า อีกทั้งมีการเร่งเร้าจากการออสตินาโตของบาริโทนแซกโซโฟน ดับเบิลเบส และทิมปานี ส่งไปสู่การบรรเลงเสียงแบบขนานซึ่งมีเนื้อดนตรีหนา ใช้คอร์ด $A^{Ø7}$ (A Half-diminished 7th Chord) ที่มีความกระด้างและสัดส่วนจังหวะโน้ตเขบ็ตหนึ่งชั้นสลับโน้ตเขบ็ตสองชั้น มีความเร่งเร้า แต่เมื่อบรรเลงได้ 2 ห้องเพลง ได้เปลี่ยนเนื้อดนตรีอย่างฉับพลันไปสู่เนื้อดนตรีที่มีความบาง เริ่มต้นด้วยเพียงแนวทำนองเดียวได้แก่ ทรอมโบน 1 ซึ่งเป็นการเปลี่ยนเนื้อดนตรีที่แตกต่างอย่างชัดเจน

4) แนวความคิดสร้างความไม่ชัดเจนในด้านเสียงประสาน
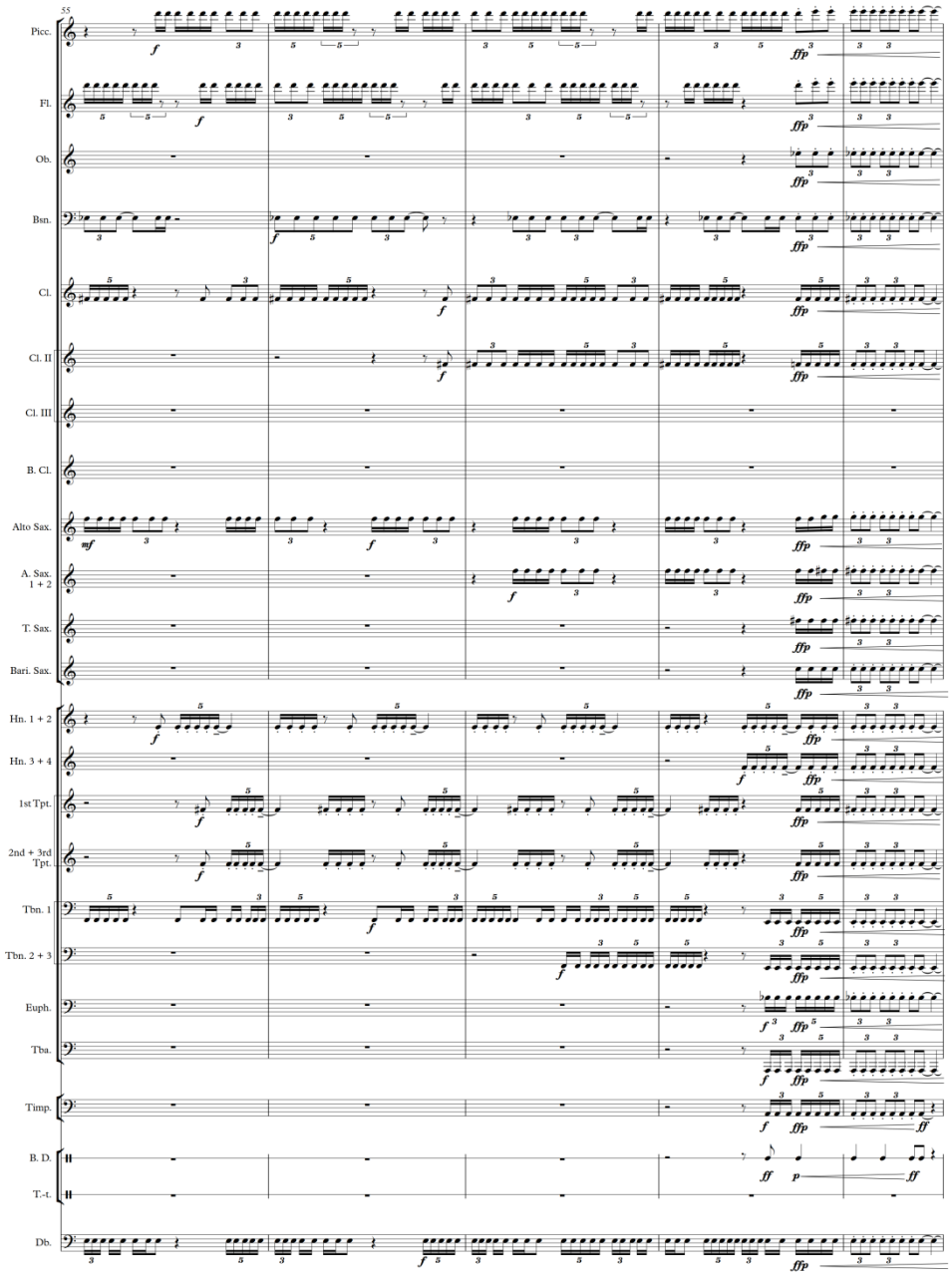
สำหรับแนวความคิดสร้างความไม่ชัดเจนในด้านเสียงประสานในกระบวนที่ 1 ใช้เทคนิคโพลีโทนาลิตี โดยในกระบวนนี้จะใช้โมดในหลากหลายโทนิกในการประสานเพื่อให้เกิดความคลุมเครือและกระด้างของเสียง

ภาพที่ 5 การใช้เทคนิคโพลีโทนาลิตี ในกระบวนที่ 1 ห้องที่ 42-45

จากภาพที่ 5 แสดงการใช้เทคนิคโพลีโทนาลิตี โดยเป็นการบรรเลงโมทีฟในลักษณะวนไปมาด้วยโมดที่แตกต่างกันของแต่ละเครื่องดนตรีได้แก่ ฟลูต คลาริเนต อัลโตแซกโซโฟน เทเนอร์แซกโซโฟน และบาริโทนแซกโซโฟน ซึ่งประกอบด้วยโมด E มิกโซลิเดียน (Mixolydian) โมด F มิกโซลิเดียน โมด Gb มิกโซลิเดียน Ab มิกโซลิเดียน Bb มิกโซลิเดียน B มิกโซลิเดียน และ F เอโอเลียน (Aeolian)

5) แนวความคิดสร้างความไม่ชัดเจนในด้านจังหวะ
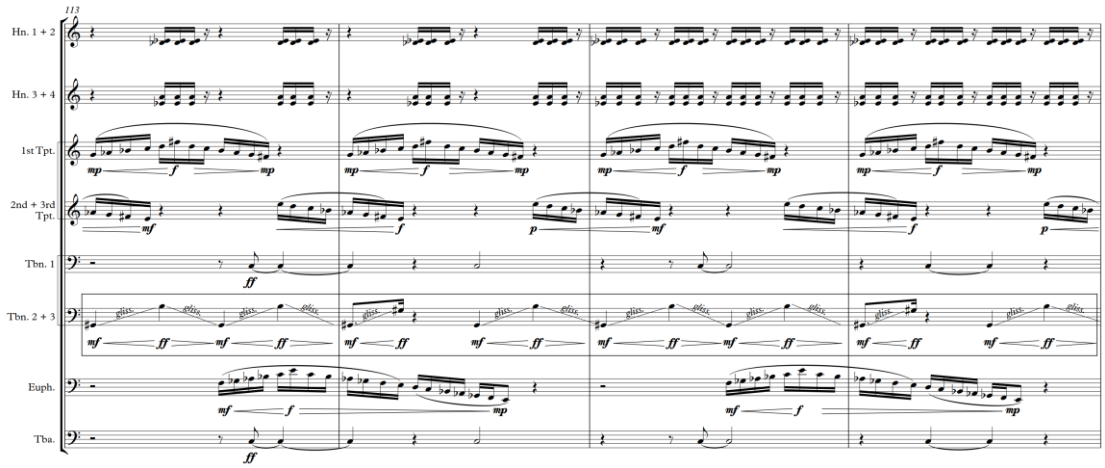

ภาพที่ 6 การใช้เทคนิคหลากจังหวะ ในกระบวนที่ 3 ห้องที่ 55-59

จากภาพที่ 6 แสดงการใช้เทคนิคหลากจังหวะ ในห้องที่ 55-59 เพื่อสร้างเนื้อดนตรีที่มีความขัดแย้งของจังหวะก่อนที่จะบรรเลงแบบแนวเสียงขนานในห้องที่ 59 จากตัวอย่างจะสังเกตได้ว่า ทั้งแนวตั้งและแนวนอนมีการใช้สัดส่วนโน้ตที่แตกต่างกัน ได้แก่ เขบ็ตหนึ่งชั้นสามพยางค์ เขบ็ตหนึ่งชั้นห้าพยางค์ เขบ็ตสองชั้น เขบ็ตสองชั้นสามพยางค์ เขบ็ตสองชั้นห้าพยางค์ สำหรับการใช้เทคนิคหลากจังหวะแนวนอนจะให้ความรู้สึกช้าลงหรือเร็วขึ้น เช่นในการบรรเลงของปิคโคโล ห้องที่ 55-56 เริ่มต้นด้วยสัดส่วนโน้ตเป็นเขบ็ตสองชั้น เมื่อเข้าสู่จังหวะที่ 4 บรรเลงด้วยเขบ็ตหนึ่งชั้นสามพยางค์ ทำให้เกิดความรู้สึกในการบรรเลงช้าลง และในห้องที่ 56 จังหวะที่ 1 บรรเลงด้วยเขบ็ตสองชั้นห้าพยางค์ ทำให้เกิดความรู้สึกเร็วขึ้นในการบรรเลง เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค

หลากจังหวะในแนวตั้ง จะเห็นได้ว่าแต่ละเครื่องดนตรีบรรเลงด้วยสัดส่วนจังหวะที่แตกต่างกัน มีการจัดรูปประโยคให้มีตำแหน่งเริ่มต้นของบรรเลงไม่แตกต่างกัน และมีความยาวของแต่ละประโยคไม่เท่ากัน ทำให้เกิดความขัดแย้งของแต่ละแนวประสาน

6) แนวคิดในการใช้เทคนิคพิเศษของเครื่องดนตรีในการบรรเลง

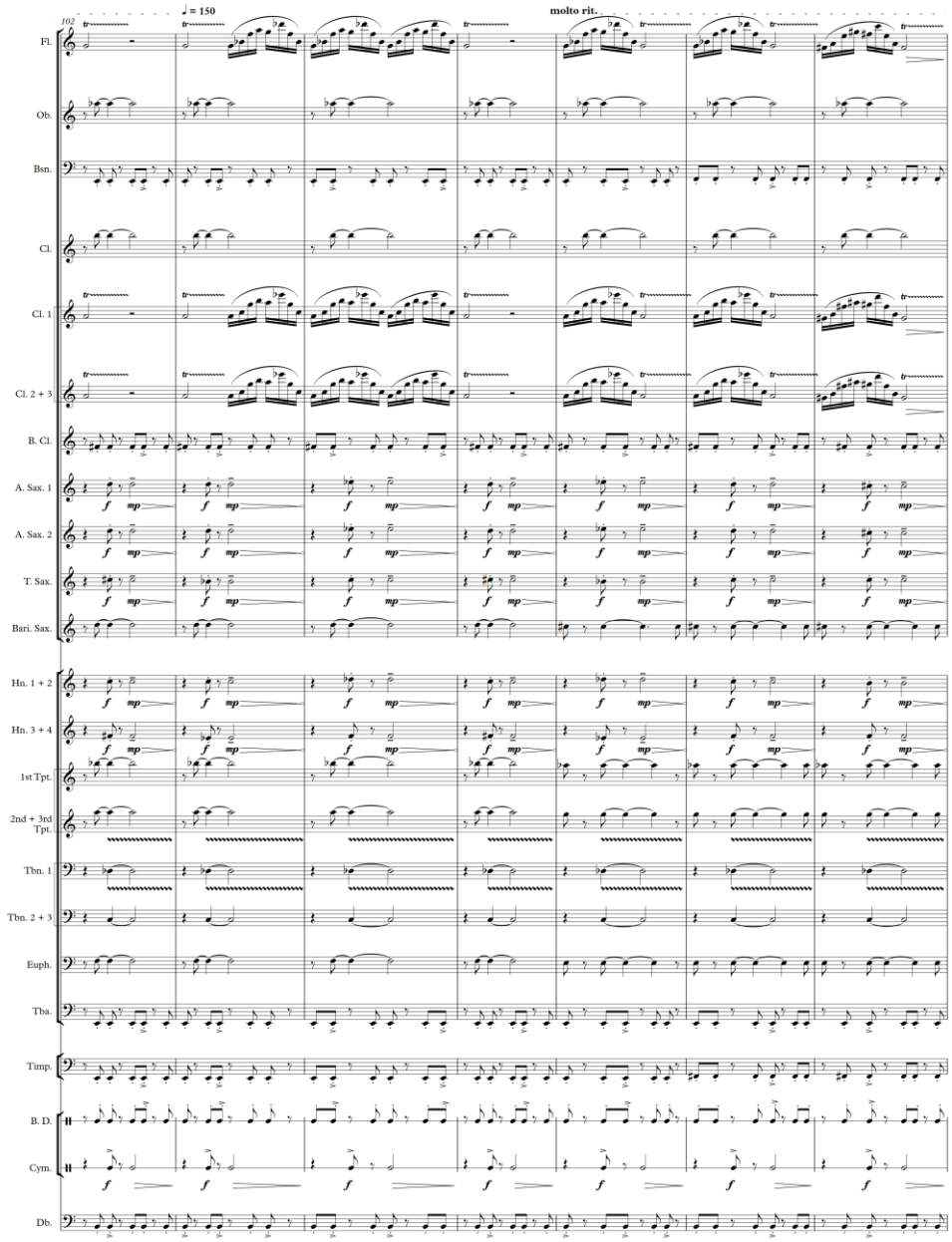
สำหรับการใช้เทคนิคการบรรเลงพิเศษในกระบวนที่ 5 นี้ เพื่อสร้างเสียงพิเศษที่สนับสนุนอารมณ์ความรู้สึกที่กำลังปลดปล่อยออกมาด้วยความคิดที่มีหลากหลาย รวดเร็ว

ภาพที่ 7 การใช้เทคนิครูดเสียงของทรอมโบน ในกระบวนที่ 5 ห้องที่ 113-116

จากภาพที่ 7 แสดงการรูดเสียง (Slide) ของทรอมโบน ในกระบวนที่ 5 ห้องที่ 113-116 ในการร่วมบรรเลงออสตินาโตกับทั้งวง เป็นการบรรเลงที่มีความคล้ายกับการไล่โน้ตขึ้นลงของเครื่องลมไม้ ซึ่งความสามารถของทรอมโบนไม่อาจบรรเลงโน้ตในลักษณะไล่ขึ้นลงได้อย่างสะดวก การรูดเสียงของทรอมโบนนี้ยังเป็นการเพิ่มความหลากหลายของวัตถุดิบและสร้างความเร่งเร้าให้กับการออสตินาโตด้วย

7) แนวคิดในการใช้ออสตินาโตในการสร้างเนื้อดนตรี

ภาพที่ 8 การใช้ออสตินาโต ในกระบวนที่ 4 ห้องที่ 102-108

จากภาพที่ 8 แสดงการใช้ออสตินาโตในกระบวนที่ 4 ห้องที่ 102-108 มีการใช้โมทีฟหลากหลายในการออสตินาโต โมทีฟแรกบรรเลงโดยฟลูต คลาริเนต 2 คลาริเนต 3 สร้างจากกลุ่มโน้ต G A Bb Db F สามารถระบุเป็นคอร์ดทบขยายได้แก่คอร์ด $G^{\emptyset 7}$ (G Half-diminished 7th chord) โดยมีโน้ต A เป็นตัว 9 โมทีฟที่ 2 บรรเลงโดยโอโบ คลาริเนต 1 บาริโทนแซกโซโฟน กลุ่มทรัมเปต กลุ่มทรอมโบน และยูโฟเนียม ใช้โน้ตค้างซึ่งทั้งหมดประสานเสียงกันด้วยกลุ่มโน้ต C Db F G Ab A ซึ่งมีความคล้ายกับกลุ่มเสียงกัด โมทีฟที่ 3 บรรเลงโดยบาสซูน เบสคลาริเนต ทูบา ดับเบิลเบส ทิมปานี และกลองเบส บรรเลงด้วยสัดส่วนโน้ตเขบ็ตหนึ่งชั้นในลักษณะโน้ตสั้น เลียนเสียงการเต้นของหัวใจ โมทีฟที่ 4 บรรเลงโดยกลุ่มอัลโตแซกโซโฟน เทเนอร์แซกโซโฟน กลุ่มฮอร์นและฉาบ บรรเลงโน้ตสั้นระดับเสียงดัง สลับโน้ตยาวระดับเสียงเบาซึ่งค่อยๆ เบาลง เลียนเสียงของการหายใจ

เมื่อบรรเลงโมทีฟทั้งหมดในช่วงเวลาเดียวกันทำให้เกิดความซับซ้อนของเนื้อดนตรี เนื่องจากมีความหลากหลาย คล้ายกับเทคนิคการซ้อนชั้นทำนอง สื่อถึงช่วงที่จิตใจเกิดความตื่นตระหนก หวาดกลัว วิตกกังวลอย่างรุนแรง

อภิปรายผลการสร้างสรรค์บทประพันธ์

บทประพันธ์เพลง เมนทัล ดิสทอร์ชัน สำหรับวงวินด์ซิมโฟนี เป็นงานที่สร้างสรรค์ขึ้นจากการตีความอาการของโรคทางจิตเวชจากจินตนาการของผู้วิจัยเอง ผ่านการศึกษาจากวรรณกรรมทางจิตเวชและวรรณกรรมดนตรี เป็นการสื่อสารลักษณะของโรคทางจิตเวชในรูปแบบของเสียงดนตรี ซึ่งเป็นสื่อสารทางด้านศิลปะอย่างหนึ่ง นอกจากจะได้ผลงานสร้างสรรค์แล้ว ยังเป็นการสร้างความตระหนักถึงความเจ็บป่วยและเข้าใจในผู้ป่วยโรคทางจิตเวช ผ่านการจินตนาการอารมณ์ความรู้สึกจากเสียงดนตรี

บทประพันธ์เพลงดุษฎีนิพนธ์ เมนทัล ดิสทอร์ชัน เป็นบทประพันธ์สำหรับวงวินด์ซิมโฟนี มีแรงบันดาลใจจากโรคทางจิตเวช อันมีสาเหตุมาจากความเครียด ซึ่งแต่ละโรคเป็นที่รู้จักในปัจจุบัน ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน ผู้วิจัยเริ่มต้นจากการศึกษาวรรณกรรมทางการแพทย์เกี่ยวกับโรคทางจิตเวช โดยเน้นศึกษาอาการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะ ทั้งทางอารมณ์ความรู้สึกและกายภาพ จากนั้นศึกษาวรรณกรรมดนตรีที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับโรคทางจิตเวช แต่ค่อนข้างมีจำนวนน้อย ผู้วิจัยจึงศึกษาวรรณกรรมดนตรีที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ความรู้สึก และมีวิธีการประพันธ์ที่สามารถนำมาเป็นเทคนิคสำหรับสร้างสรรค์ผลงานนี้ได้

ในการตีความอาการของโรคทางจิตเวชไปสู่การสร้างสรรค์งานประพันธ์ ผู้วิจัยได้นำเอาลักษณะอาการมาตีความผ่านเทคนิคการประพันธ์ โดยมี 2 ประเด็นหลักได้แก่ ด้านอารมณ์ความรู้สึก และเอกลักษณ์ของแต่ละโรคทางจิตเวช เมื่อวางแนวทางการสร้างสรรค์ได้อย่างชัดเจนแล้ว ได้เริ่มทำการสร้างสรรค์บทประพันธ์ ในระหว่างการสร้างสรรค์ได้รับคำแนะนำในการปรับปรุงผลงานทั้งจากอาจารย์ที่ปรึกษาและนักดนตรีในแต่ละเครื่องดนตรี อีกทั้งในระหว่างการซ้อมและการแสดงจริงได้รับข้อคิดเห็นและคำแนะนำจากผู้อำนวยเพลง ผู้แสดง และผู้ชม โดยจะอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1) ความคิดเห็นจากผู้ประพันธ์

ในการประพันธ์ครั้งนี้ ถือว่าเป็นงานประพันธ์เพลงสำหรับวงใหญ่ชิ้นแรกที่ได้รับการแสดงจริง จากประสบการณ์เดิม ผู้ประพันธ์จะประพันธ์หรือเรียบเรียงบทเพลงในรูปแบบวงแชมเบอร์ สตริงคอมโบ และวงแจ๊สบิ๊กแบนด์ ยังขาดประสบการณ์ในการประพันธ์สำหรับวงใหญ่อย่างวงวินด์ซิมโฟนี ค่อนข้างมีความยากในการเขียนและใช้เวลานาน จึงต้องศึกษาวรรณกรรมดนตรีและปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ

2) ความคิดเห็นจากผู้อำนวยเพลง

ในบทประพันธ์มีหลายส่วนที่มีความยากต่อการควบคุมวง เช่น การบรรเลงของเครื่องดนตรีค่อนข้างอิสระเป็นอิสระต่อกัน ทำให้การบรรเลงร่วมกันของวงมีความยาก ผู้อำนวยเพลงจึงต้องอธิบายจุดร่วมหรือจุดต่อเนื่องของแต่ละเครื่องดนตรีเพื่อความเข้าใจร่วมกันของทั้งวง

ในบางส่วนของบทประพันธ์มีความหลากหลายของแนวเครื่องดนตรี ทำให้ต้องอธิบายว่าเครื่องดนตรีใดทำหน้าที่อะไร เช่น บรรเลงเดี่ยว บรรเลงประกอบที่มีทั้งจังหวะชัดเจน และมีลักษณะเป็นบรรยากาศ (Ambiance) ที่มีจังหวะไม่ชัดเจน เพื่อความเข้าใจของแต่ละเครื่องดนตรี

ตัวบทประพันธ์มีจุดผ่อนคลายค่อนข้างน้อยมาก ทำให้ทั้งผู้อำนวยเพลงและนักดนตรีเกิดความตึงเครียด เนื่องจากตัวบทประพันธ์มีความตึงเครียดจากแนวทางการประพันธ์

3) ความคิดเห็นจากผู้ฟัง

ความคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษา เห็นว่า ตัวบทประพันธ์พยายามแสดงออกถึงแนวคิดมากเกินไป จุดผ่อนคลายค่อนข้างน้อยมาก ทำให้การฟังขาดระดับความสูงต่ำของอารมณ์ความรู้สึก

ความคิดเห็นจากผู้ฟังทั่วไป เห็นว่า เวลาของการแสดงค่อนข้างเริ่มเร็ว ทำให้บางส่วนมาในระหว่างแสดงและบางส่วนมาไม่ทัน เนื่องจากการจราจรติดขัดในช่วงเย็นและเพิ่งเลิกงาน

ข้อเสนอแนะ

ในการประพันธ์บทเพลง แม้จะเป็นการเล่าเรื่องหรือสื่อความหมายจากสิ่งเดียวกัน แต่อาจไม่ได้ผลงานที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่เหมือนกันหรือใกล้เคียงกันเสมอไป เนื่องจากการตีความของนักประพันธ์แต่ละท่านมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับจินตนาการ แนวความคิด วิธีการประพันธ์ มุมมองในการตีความ และวิธีการนำเสนอ ทำให้เกิดความหลากหลาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความแปลกใหม่สำหรับผู้บรรเลงและผู้ฟัง เป็นการแสดงออกถึงความสามารถ ความเป็นส่วนบุคคลของผู้ประพันธ์เอง ไม่อาจเป็นแบบแผนในการสร้างสรรค์สำหรับทุกคนได้ ดังจะเห็นได้จากในปัจจุบัน การประพันธ์เพลง หรือแม้แต่การสร้างสรรค์งานศิลปะอื่นๆ มีวิธีการสร้างสรรค์อันหลากหลาย

สำหรับในการวิจัยครั้งต่อไปจากการต่อยอดจากงานสร้างสรรค์นี้ ผู้วิจัยจะนำเทคนิควิธีการประพันธ์ที่ได้จากการตีความไปสร้างสรรค์กับโรคทางจิตเวชอื่นๆ ซึ่งมีเอกลักษณ์เฉพาะที่น่าสนใจ เช่น โรคหลายบุคลิก เป็นต้น

ผู้วิจัยคาดหวังว่าบทประพันธ์ดนตรีนี้ จะเป็นการเปิดมุมมองในการสร้างสรรค์ผลงานด้านการประพันธ์เพลง กระตุ้นให้เกิดการต่อยอดองค์ความรู้สำหรับการสร้างสรรค์ดนตรี โดยไม่จำกัดว่าจะเป็นแนวดนตรีในลักษณะใด

Refereces

Burns, Alex. (2016). Carl Nielsen 'Symphony 2 – The Four Temperaments': A Character Study. Retrieved from https://classicalexburns.com/2016/08/14/carl-nielsen-symphony-2-the-four-temperaments-a-character-study/ [2018, December, 15]

Cope, David. (1997). Techniques of The Contemporary Composer. The United States of America: Schirmer.

Dhamabutra, N.(2009). kān praphan phlēng ruāmsamai [COMPOSITION OF CONTEMPORARY MUSIC], Bangkok: Chulalongkorn University Press.

Ewen, Hunter. Ultradian Bipolar Disorder [Music file]. Retrieved from http://hunter-ewen.blogspot.com/2008/11/ultradian-bipolar-disorder.html [2017, August, 19]

Gorsvan, El. (2015). Four Temperaments: Sanguine, Phlegmatic, Choleric, and Melancholic Personality Types. Retrieved from https://psychologia.co/four-temperaments/ [2019, January, 10]

Kostka, Stefan. (2006). Materials and Techniques of Twentieth-Century Music. 3rd ed. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.

Lotrakul, M., & Sukanich, P.(2015). čhittawētchasāt rāmāthibọ̄dī [RAMATHIBODI ESSENTIAL PSYCHIATRY], 4th ed. Bangkok: Department of Psychiatry Faculty of Medicine Ramathibodi Hospital Mahidol University.

Morgan, Robert P. (1991). Twentieth-Century Music. New York : W.W. Norton & Company.

Nagavajara, T.(2016). "wai'ōlin sō nā tākhọ̄ ngọ̄ mōsāt : dontrī sāngsan phān kān welā" [Mozart's Violin Sonatas : Musical Creativity through the Ages]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 9,3 (January – April) : 429-438.

Pancharoen, N.(2009). photčhanānukrom sap duriyāngkhasin [DICTIONARY OF MUSICAL TERMS], 3rd ed. Bangkok: KateCarat Press.

Rehfeldt, Phillip. (1994). New Directions for Clarinet. 2nd ed. Marylan: Schirmer.

Soonpongsri, K.(2015). sinlapa samai mai [MODERN ART], Bangkok: Chulalongkorn University Press.

Sparke, Philip. (2004) Music of Spheres. Retrieved from http://www.philipsparke.com/Music%20of%20the%20Spheres%20CB.htm [2019, January, 11]

Strange, Patricia and Allen Strange. (2001). The Contemporary Violin. Los Angeles: University of California.

Trakulhun, W.(2015). dontrī satawat thī yīsip [TWENTIETH-CENTURY MUSIC], Bangkok: Chulalongkorn University Press.

Vaneesorn, Y.(2016). “botpraphan phlēng Tones samrap wong khlārinet” [Music Composition: Tones for Clarinet Ensemble]. Veridian E-Journal, Silpakorn University 9,2 (May – August) : 1750-1768.

Walter White, Eric. (1997). Stravinsky: A Critical Survey 1882-1946. New York: Philosophical Library.